

Neomejeno

zaupanje

vživajo in zaslužijo

MAGGIJEVE kocke

(gotova goveja juha)

a 5 vinarjev,

kér so z največjo skrbnostjo

narejene. V kakovosti so

najboljše!

Pazi naj se na ime MAGGI in na

varstveno znamko križevno zvedo.

Politični pregled.

Pametna beseda. Češko-katoliški list „Nasinec“ (Olomouc) piše v polemiki zoper protiaustrijske Srbov prijazne češko-radikalne liste: — Ali more res kdo trditi da bi postali češki vojaki v resnem slučaju ilojalni? Kdor to trdi, hoče češkim polkom lovoriko zmage odvzeti, ki jim pri zmagi avstrijske armade pripada. A tako bi tudi češkemu narodu že naprej vse dobičke vzeli, ki bi jih moral iz zmage sprejeti. Obsojamo torej v interesu češke stvari vse nepremišljene izgrede. Kdor češkega vojaka in vso češko stvar kompromitira, ta izdaja svojo lastno krivico! — Pametna beseda in kakor za slovenske časopise napisana! Prvaški voditelji kompromitirajo s svojo srbofilsko gonjo vso slovensko ljudstvo in zakrivijo s tem izdajstvo na lastni krvi. Samo da na Slovenskem ni nikdo tako pošten, da bi to priznal in javno povedal!

Papež je izdal v svojem listu oistro obsodbo proti klerikalnim časnikom, ki pišejo zoper Avstrijo. Prav radovedni smo, če se bodo slovenski klerikalni listi papeževi zapovedi uklonili...

Žrtev vojne. Na bojnem parniku „Aspern“ avstro-ogrski mornarice se je po nesreči sprožil strel. Kroglja je zadela mornarskega kadeta Teodorja Seralitschka in ga je tako hudo ranila, da je mladi oficir čez par dni umrl. Vojaška oblast je vpleljala strogo preiskavo.

Srbskih špijonev zdaj po južnem Ogrskem kar mrgoli. Pod orožniško nadzorstvo se je n. pr. v Ujmdavi postavilo 38 srbskih delavcev, ki se jih smatra za vohune. V Panesovi so aretirali in sodniji oddali srbskega duhovnika Obrava Davidoviča, ki je izvršil zločin veleizdaje in žaljenja Veličanstva. Lep duhovnik!

V Pragi je seveda vse mogoče, prav vse, kakor v Ljubljani. Te dni so prizorili nemški študenti pred spomenikom nepozabnega feldmaršala Radetzkega patriotično demonstracijo. Zapeli so cesarsko pesen in klicali „živio Avstrija.“ Poleg tega so položili vence ob spomenik. To je gotovo lepo in zlasti v teh resnih časih lepo. Ali glej, — nakrat je prišla praška policija in

je patriotične študente razgnala ter jim prepovedala, cesarsko pesen peti in „živio Avstrija“ klicati (!!!). Poleg tega se je nabralo na tisoče broječe znane češke druhali, ki je takoj pričela s protiaustrijskimi klici izzivati ter študente napadati. V češki prestolici, v „zlati Práhi“ se torej ne sme več avstrijskega prepričanja pokazati. Res žalostno, — pa bodejo že boljše razmere prišle, to je gotovo!

Prvaški listi prepovedani. Poroča se nam, da je vojaška oblast z ozirom na protiaustrijsko in srbofilsko pisavo aktivnim vojakom čitanje raznih slovensko-narodnih listov prepovedala. Ni čuda, saj so ti listi hujše proti Avstriji pisali, nego srbski ali ruski listi sami!

Lepi „katoličani“ so slovenski klerikalci, to se že mora reči. Vboguemu ljudstvu vedno trobijo, da se pri vsaki klerikalni politični hujskariji grè za „sveto katoliško vero.“ Zadnjič pa je ljubljanski „Slovenec“, torej glavno glasilo slovenskih klerikalcev, naravnost izjavil, da mu je srbsko (pravoslavno in protikatoliško) ljudstvo mnogo ljubše, nego katoliški Albanci. Kadar se grè torej za gonjo proti avstrijski domovini, takrat vržejo naši klerikalci vse svoje katoličanstvo črez krov. Združijo se v takem slučaju, kakor je neki slovenski fajmošter na Koroškem rekel, tudi „s hudičem“...

Prepevanje raznih „vseslovenskih“ pesni, zlasti pa srbske narodne himne, je vlada baje prepovedala. Te pesni imajo ravno v sedanjem resnem položaju naravnost veleizdajniški značaj. Zato ni čuda, da se pričinja avstrijska oblast proti takemu izzivanju braniti.

V bosanskem saboru napravili so srbski poslanci velikanske škandale. Prišlo je celo do pretepov. Vkljub temu so se vladini predlogi sprejeli. Srbska obstrukcija pa bo imela bržkone posledico, da se bosanski deželni zbor razpusti.

Turki se vračajo. Ko je pred 4 leti Avstrija anektirala Bozno in Hercegovino, se je mnogo turškega prebivalstva čez mejo v turške vijelete izselilo. Zdaj so prosili avstro-ogrsko vlado, da se jim zopet vrnitev v staro svojo domovino dovoli. Oblast jim tega ni odrekla. Mnogo sto turških družin je zdaj zopet nazaj v Bozno in Hercegovino dospelo. Skupno se pričakuje, da se bode vrnilo najmanj 3000 oseb.

Dolga imamo v naši državi hvala Bogu dovolj. Koncem leta 1911 znašal je skupni državni dolg 12 206 milijonov kron; ta velikanska svota potrebuje letnega obrestovanja 481½ milijonov kron. Bo že, sakrabort!

Patriarh Joachim †. Iz Carigrada se poroča, da je umrl ekumenični patriarh Joachim. Ta visoki duhovnik je bil tudi izvrstni državnik. Ptopad Turčije je pred par leti prorokoval. Bil je iskreni prijatelj Avstrije. Njegova smrt je v političnem oziru velikega pomena.

Naše manifestacijsko zborovanje.

Ptuj, 1. decembra 1912.

O našem shodu, ki se je vršil preteklo nedeljo dopoldne ob pol 10. uri v veliki dvorani „Vereinshaus“ v Ptuj, mora vsakdo reči, da se ni samo lepo obnesel, marveč da je bil veličanska in krasna manifestacija avstrijske misli. Bilo je to eno najlepših zborovanj,

kar jih je naša stranka kedaj priredila. In bilo je obenem izraz ljudske volje vsega stajerskega prebivalstva, ki si ne bode dalo nikdar iztrgati iz srca zveste ljubezni do cesarja in domovine. Ljudski glas Božji glas, — srbofilski in rusofilski voditelji slovenskega ljudstva naj bi razumeli, da ima tudi njih hinavska hujskarija gotove meje in da jim ljudstvo samo nikdar ne bode sledilo na protiaustrijski poti...

V naslednem podamo kratko poročilo o tem velevažnem zborovanju, na katerem se je zbralo več kot 500 oseb. Vsa dvorana in galerije so bile natlačene polne. Med zborovalci smo opazili izredno veliko število občinskih predstojnikov iz celega okraja. Pa tudi zastopniki drugih okrajev ni manjkalo; iz najoddaljenih okrajev so se somišljeniki pripeljali; vsem je žarelo domovinsko navdušenje iz obraza...

Govor okr. načelnika Orniga.

G. Leopold Slawitsch otvoril je zborovanje s toplimi besedami v obeh jezikih in podal besedo g. okrajnemu načelniku, deželnemu poslancu in županu Jos. Ornigu. V izbornih besedah je le-ta v nemškem jeziku razložil veliko resnost položaja, v katerem zamore vsak trenutek sovražnik zapričiti krvavo vojno zoper našo domovino. Ravno v teh resnih urah pa se bodejo pravi prijatelji poznali. Mi bomo vedno in v vsakem slučaju ohranili zvestobo našemu cesarju in naši prekrasni Avstriji (v harno odobravanje). Govornik je ob sklepu svojega kratkega a jedrnatega govora zaklical Nj. Veličanstvu cesarju trikratni „hoch“ katerega so navdušeni navzoči viharno ponovili.

Govor urednika Linhart.

Besedo je dobil nato h glavnemu poročniku naš urednik g. Karl Linhart. V več kot enournem govoru razvil je približno sledeče temeljne misli:

Vsakih sto let se zgodi velika vojna; tako pravi neka stara govornica. In sedanjí resni položaj to govorico skoraj opravičuje. Zato je treba ljudstvu resnico povedati, kajti slov. časopisje prinaša le hvalospeve za Srbe, resnice pa ne objavi. Naš patriotizem, katerega hočejo politični nasprotniki smešiti, ni nobeno klečeplazivo. Ali Avstrija je živa potreba za vso Evropo. Nezmiselnost in otročje je očitje „Sloge“ in enako vrednih lističev, češ da se mi za Turke potegujemo. Mi se prav nič ne potegujemo za Turke, pa tudi ne za poldivje balkanske narode; mi se potegujemo zgolj za avstrijsko stališče. Govornik je označil potem v kratkih besedah balkanske narode. Zveza teh balkanskih držav je plod zahrbtnosti in vedno protiaustrijske ruske politike. V ruskem interesu leži, da se uresniči mogočna Bolgarija in velika Srbija, ki je itak le nekaka filijalka Rusije. Kar se vojne same tiče, so balkanski narodi in zlasti Bolgari pokazali v resnici krasno hrabrost. Vendar pa je Bolgarija danes popolnoma opešana in turška armada se ji uspešno opira pri Tsaltdši. Za trgovinsko mesto Saloniki se balkanske države same med seboj prepirajo, turški trdnjavi Adrianopol in Skutari pa sta še nepremagani. Zdaj se vršijo mirovna pogajanja in pričakovati je, da se uresniči kmalu premirje (se je medtem že zgodilo! op. ur.) Ali zdaj postajajo važne tudi že naprej pričakovane posledice balkanske vojne. Glede Bolgarije nima naša monarhija nobenega vzroka, braniti ji iz zmag

Naše otroke v zdrave, srečne ljudi vzgojiti

je naša najlepša življenska naloga; ali otroci so mnogokrat slabotni, revni na krvi in si pridobijo vsled nepazljivosti, prepiha, prehlajenja razne bolečine in trpljenja. Naj se ne zanemarija otroke, ako so nahodni hripavi, zaslinjeni, ako tožijo o bolečini v vratu, bodanju v strani, bolečinah v prsih; skuša naj se raje tudi najmanjše bolezni odpraviti, predno postane iz njih kaj hudega.

Opozarjali bi tukaj na izkušeno, dobro domače sredstvo, kakor je to že mnogo let znani Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid.“ Tudi neverni Tomaž napravi poizkus, ako čuje tako prepričevalne besede, kakor jih čitamo v nekem pismu baronice Geramb v kopelji Buziás pri Temesváru. To se glasi: „Že dolgo sem hotela pisati in v časopisih naj bi bilo objavljeno, kako izvrstno vpliva Fellerjev Elsafluid. Imela sem toliko trpljenja, giht in slabost oči, utrujenost in glavobol, slabost in bolečine v hrbtu, in odkar rabim Fellerjev Elsafluid, sem popolnoma zdrava.“ Mislimo, da bi bili tudi naši čitatelji po enem poizkusu hvaležni. Ceno je sredstvo

končno tudi; saj košta poizkusni tucat samo 5 kron franko.

Ena mnogih, važnih nalog matere je, na to paziti, da je odvajanje pri otrocih redno. Najhujše posledice nastopijo lahko pri zamašenju. Ali le ne drastičnih sredstev! Kot milo, odvajalno in obenem prebavo urejevalno sredstvo, ki vedno vpliva, smo preiskusili Fellerjeve Rhabarber-pillule z. zn. „Elsapillen.“ 6 škatlic franko 4 krone. Oba preparata se dobi pristna pri E. V. Feller v Stubici, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko).